

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLENVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 " "
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmentellen levelek csak ismert korektól fogadtatnak el.
Készítők nem adhatnak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A szállítás minden garmonsor díja 20 kr.

HÍRDETÉSI DÍJ:
hivatalos hirdetések: Minden egyes sor után 1 kr.
Azonnali bélyeg 30 kr.
Kiemelt, díszített s körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerinti, minden centiméter után 3 kr. számítottak.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetést a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

126./72. Zemplénavármegye közigazg. bizottságától.

Olvastatott a nagyméltóságú közmunka és közlekedési ministerium mult évi 50420. sz. a. kelt intézvénye, melyben a mult évi 1194. sz. a. kelt közigazgatási bizottsági határozatra arról értesíti a vármegye közönségét, hogy a korlátolt nappali szolgálata távirda állomások korábbi hivatalos óráinak visszaállítása iránti kérelem a szolgálatai érdek tekintetéből nem teljesíthető.

A felsorolt intézvény tudomásul vétetvén közhírré tétel végett a megyei kir. építészeti hivatalnak s a 10 járás főszolgabírájának kiadni s a „Zemplén” hivatalos közlönybe közzé tétetni határozatott.

Kelt Zemplénavármegye közig. bizottságának S.-a.-Ujhelyben, 1887. febr. 11. tartott ülésében.

A főispán távollétében:

Matolai Etele,

alispán.

mint a köz. biz. h. elnöke.

Másolat. Közm. és közl. ministerium. 50420. sz. Zemplénavármegye közigazgatási bizottságának. Az 1886. évi dec. 7-én tartott üléséből 1194/2099. sz. a. k. felterjesztésére figyelmeztetem a bizottságot, hogy a korlátolt nappali szolgálata távirda állomások hivatalos óráinak hétköznapokon és hétköznapra eső ünnepeken d. e. 9—12 és d. u. 2—7 órákról, legközelebb d. e. 8—12 és d. u. 2—6 órákra, vasárnapokon pedig d. e. 8—9 és d. u. 2—5 órákról, ugyanakkor d. e. 8¹/₂—11¹/₂ és d. u. 3—4 órákra áttétele, csak a belföldön tapasztalt szükségletek s a szomszédos államok távirda-igazgatásai által tett hason intézkedésnek felel meg és a szolgálat tartama ez által nem változott.

Ugyanazért a bizottság kérelmét a korlátolt nappali szolgálata távirda állomások a korábbi hivatalos óráinak visszaállítása iránt a szolgálat érdekében nem teljesíthetem. Budapest, 1887. jan. 9. Baross s. k.

2604. szám. T. Zemplénavármegye alispánjától.
Hirdetmény.

A vízjogi törvény 191. §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú

TÁRCA.

A bátyja kereszt.

Néprege.

A „Zemplén” számára írta Zombori Gedő.

I.

Hazánk legszebb hegyláncainak egyikével, a kies Hegyalja magaslataival szemben egy impozáns hegytömb emelkedik, melyet egyfelől a fecsegő „Szerencs patakja” és a lusta Takta, másfelől a gyönyörű völgy szép ezüst szalagja a Hernád hullámai ölelnek körül. E völgyben halt el Usád fia, a hős Barzson, hulláját a folyamba temették. Róla a mai Hernád akkor Barzson nevet kapott. Ez elnevezést ma a folyam egyik ága a „Barsonyos” őrzi.

Usád egyike volt azon hunn vezéreknek, a kik Kiew alatt csatlakoztak Almos népéhez.

E hegytömb közepén Megyaszó fekszik egy félhold alakú völgy-mélyedésben. Helyén egykor római telep volt. Mutatják ezt a határában talált római fegyverek és hamvvedrek. De a hunnok, alánok és avarok hatalma innen mindent elsöpört. Midőn 890 körül Zalán és a bolgár Simeon követeli a győző Árpádtól szerencsi földvár-ában békeért esedeztek, a fejedelem így szólt:

— Békesség legyen benne! — t. i. a hazában.

A szájhagyomány e mondásból származtatja Legyes-Bénye (legyen benne) és Bekecs (békesség) két — Szerencs szomszédjában lévő — község neveit.

földmivelés-, ipar- és kereskedelmi- és a közmunka- és közlekedési m. kir. miniszter urak által egyetértőleg 1885. évi december 31-én 45,689. szám alatt kibocsátott rendelet 90. §-a alapján felszólítom a megye területén) fenálló viziművek és vízhasználati jogosítványok azon tulajdonosait kik az általam 1886. évi 10,568. szám alatt kiadott hirdetmény alapján jogosítványukat igazolni nem tudják, avagy annak határnapjaig igazolás végett nem jelentkeztek, hogy folyó évi, azaz 1887. évi szeptember hó 1-éig a vízjogi törvény 161. és a hivatolt általános miniszteri szabályrendelet 4. és 5. szakaszaiban rendezett módon vízi műveikre új engedélyért hozzám folyamodjanak, különben jogosítványaik elenyészetteknek tekintetnek, s vízi műveik felett a hatóság fog intézkedni. Ezen engedélyért való folyamodványok, valamint azok összes mellékletei a vízjogi törvénynek 191. §. 2-ik bekezdése értelmében bélyegmentesek.

Az új engedélyért való folyamodás kötelezettsége kiterjed mindazon hatósági engedélyre szoruló vízi munkálatokra, melyek öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra és társulatokra; malmokra, nyilvános- és magán-vízvezetésekre, nyilvános- és magán-csatornákra, mesterséges víztartókra, végdátokra és zsilipekre vonatkoznak.

S.-a.-Ujhely, 1887. évi márczius hó 1-én.

Matolai Etele,
alispán.

1558. sz. Zemplénavármegye alispánjától.
10 járási főszolgabíróknak.

A tek. Ungvármegye alispánja által f. évi 13. sz. a. közölt „utrendőri szabályrendelet”-et járása területén leendő közhírré tétel végett kiadom.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1887. feb. 5.

Matolai Etele,
alispán.

94. 4145. szám.

Utrendőri szabályrendelet.

1. §. Járműveknek az utpályán étetés vagy lerakodás végetti megállapodása tiltatik.
2. §. Az utakról minden letakarítandó a mi a járást kelést akadályozza vagy esetleg a lovak megszilajodását okozhatja.

A Szerencsről tovább induló hősök, az említett fennsíkban, a hol most a szorgalmas megyaszói földész verejtéke után hullámzó dús kalásztenger fölött jár a szellő könnyű csolnakja: vad rengeteget találtak ottthont kereső őseink. Medve bőgése hallszott a rengetegben s „Medveszó” (Megyaszó) lett az újtelep neve. A város cimere ma is: szájában sipót tartó medve.

E helyen Usád fiai telepedtek meg, bátyjok Barzson hullámsírja fölött.

A véres harcok megszüntek, az idegen országokat felkereső kalandorszmj elmúlt, az unokák kiirtották az ős erdőket s a századokig pihent földön gazdagon aratott a földmivelő és dúsan táplálkoztak a nagy baromcsordák.

1030-ik évet irtak akkor, azaz irtak volna ha tudnak, mikor e szép földet két testvér birta Dabas és Bakas. A Barzson és Bodrog árja közt nem volt oly szép két dalia, mint ők. Dabas villogó fekete szemekkel, vállára omló éjsötét fűtökkel, erőtől duzzadó tagokkal, a harcok embere volt. Dabasvára ott állott a legmagasabb tetőn a „tokaji hegy”-gyel majdnem egyenlő magasban. A bolgár királyt Keant kövel dobta agyon, innen kapta nevét „dobás”. Testvére, a szőke Bakas, hajlékony, sugár természetével, szép szelid arcával versenyzett. Ő kerülve a véres harcokat, rab-szolgái földet miveltek, maga barmokat tenyésztett, szép nagy juhnyájai lepték el a mezőket s a környék azért jelezte e névvel Bakas (bakos.) Vára ott volt a mai „Solymos-tetőn.”

E szép hegyoldal tul a mai Kércsig, egészen a királyi sólyom-madarainak volt fentartva. Innen ma is a Solymos-nevezet.

Bakas várától nem messze az erdő közepében a királyi öreg solymárjának, Geszt unokájá-

3. §. Minden uton balra kell kitérni és jobbra megelőzni.

4. §. Hidakon és fordulókon sebes hajtás vagy megelőzés tiltatik.

5. §. Hegyről terhelt szekérral alabor (fékező) alkalmazás nélkül leereszkedés tiltva van.

6. §. 12 métermázsányi rakományon tul megterhelt kocsik kerékaltal szélessége 8 centiméternél keskenyebb nem lehet, mely szabály alól azonban a gazdasági fuvarok kivételt képeznek. 15 centiméternél keskenyebb talpu teher szekeren 22 métermázsza rakománynál többet szállítani nem szabad.

7. §. Az állami vagy országutak utárkain bejáratokat keresztül vezetni nem szabad, hanem az utárkok áthidalandók.

8. §. A kerekeknek fékező nélküli megkötése, különösen szaggató láncoknak beakasztása vagy más oly készülékeknek alkalmazása, a melyek által az utpályának felvágása okoztatnék, ha csak az utpálya sikos jéggel nincsen borítva tilos.

9. §. Az ut padkáknak és árkoknak legeltetése tiltva van.

10. §. Ezen szabályrendeletben foglaltak elleni kihágás, a mennyiben nem az 1879. évi XL. ik törvénycikk 120. §-a alkalmazandó, 2 fttól 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, nem fizethető esetében 12 órától 5 napig terjedhető elzárással büntetendő s a befolyó pénzbüntetés az uti személyzet nyugdíj alapjának alakítására fordítandó, azonban az 1879. évi XL. törvénycikk 120. §-a alapján kiszabott pénzbüntetésekbe befolyt összegek, a hivatkozott törvénycikk 12-ik §-a értelmében, az 1878. évi V. törvénycikk 27. §-ában jelzett célokra lesznek fordítandók.

11. §. A jelen szabályrendelet folytán elkövetett kihágások I. fokú bírása a járásokban a főszolgabíró, Ungvár városában a rendőrkapitány esetleg a tanács által megbízott tisztviselő, II. fokban az alispán, III. fokban a belügyminister.
12. §. Ezen szabályrendelet a belügyministeri megerősítés után 10 nap alatt érvénybe lép.

Kelt Ungvárott, 1886. évi szeptember 18.
Kende Péter,
alispán.

71586. sz. II. Magyar kir. belügyminister.
Az 1886. évi június 8-án 31632. sz. a. ki-

nak, Kércsnek kisdud laka állott befuttatva örökzölddel, nyíló virágokkal. A király pihenni nyugalomba küldte ide agg szolgáját, hű fegyvernekét; de felkereste mindannyiszor, valahányszor kedvenc művét, hű szövetségese Gebhart német telepét ott a völgyben meglátogatni jött.

Gebhart a Barzson folyót, a melynek partján letelepedett, Heernálh-nak nevezte, s megmaradt rajta örökre a Hernád név, s partján a Gibárt nevű falu.

Az öreg Kércs kis laka, a zord északi szelektől védve, a csendes emelkedő halom tetejéről tekintett az alatt elterülő gyönyörű térségre. Az ott koválygó folyam habjaiban, tisztára mosott kövek közt, a hegy lábánál minden reggel egy szép leány mosta meg sötét fűrtét, hóféhér arcát. Szépségét szikla, forrás, erdő megbámulta. Midőn vidáman szökdelve, járta be a folyam virágos partjait, vagy a hegy árnyas ösvényein, mint tündér könnyedén lebegve, felszállt a bércromra: az erdők illatárja, a mezők munkazaja, a lombok dalosainak zenéje ötet üdvözlő összhanggá olvadt, s ha csendes este ott a kis lak előtt hárfájának hurja megszendült és szép ajkáról búbjós dal áradt szét: hallgatódzni megállott a szellő s az erdők bösz vada, — hallgatni a Kércs leányát, a tündérszép Amatát.

Boldog az ifju, a ki e búbjós dalban szerelmének viszonzását hallhatta; de keserű nagy gyötrelmek annak a lángoló kebelnek, a mely értelmeinek viszhangját nem ismerte fel abban!

Dabas éppen a csaták viharából jött meg, István király seregében harcolt a szép Erdély hegyei közt az ő hit utolsó védői Bua és Bukna ellen. Kihajított köve vértette halálra Keán bolgár fejedelmet a szőke Maros partján, s a harcok

Mai számunkhoz egész ív melléklet van csatolva.

bocsátott itteni rendelethez képest módosított ezen szabályrendeletet, az 1879. évi XL. t. c. 5. §-a alapján ezennel megerősitem.

Budapest, 1886. december hó 27-én.

A miniszter helyett:

Beniczky,
államtitkár.

1227. sz.

Zemplén vármegye alispánjától.

Tudomás vétel végett a m. közönségével közöltetik.

Keit S. a. Ujhely, 1887. febr. 27.

Matolai Etele.

alispán

Másolat. Földmívelés- ipar- és kereskedelmiügyi miniszter. 2465. sz. Zemplénmegye közönségének. A törvényhatóságnak m. é. december 29-én tartott bizottsági közgyűléséből 427/17623. sz. a. tett javaslatához képest, a hatósága területén fennálló magán kézi zálog üzletekben szedhető kölcsöndíj legmagasabb összegét, az adott kölcsön évi 10%-ában ezennel megállapítom. Önként értendő, hogy ezen kölcsöndíjban a kézi zálogkölcsön ügyletről szóló 1881. évi XIV. t. c. 11. §-ának megfelelőleg a gondozási őrzési, biztosítási, kezelési s minden egyéb díjak és illetékek, bele értve az állami bélyegilletket is, a kamattal együtt befoglaltatnak. Jelen rendelet annak kihirdetése után azonnal életbe lép. B.-Pest. 1887. jan. 20. A miniszter h. Matlekovics s. k.

1374.

Zemplénvármegye alispánjától.

10 járási főszolgabíróknak.

A nmságu m. kir. belügyminiszterium f. é. 2579/VII. szám alatt kelt körrendeletét, melyben Tyosics Lázár 500 ft és Homokóczi János rabló gyilkosra 300 ft elfogatási díj tüzetett ki. alatt másolatban körzés végett kiadom.

alispán h.

Viczmányi Ödön,
főjegyző.

Másolat. M. kir. belügyminisztértől. 2570. Körrendelet. Bács-Bodrog vármegye területén garázdálkodó rablók kézrekerítésére és pedig Tyosics Lázár (500), Homokóczi Jánosra háromszáz (300) forint jutalomdíjat tűzök ki.

Miről a törvényhatóságot ezen intézkedésnek a vármegye területén leendő haladéktalan közhírre tétele végett azzal értesitem, hogy annak a hivatalos rendőri közlönyben való közléte iránt egyidejűleg intézkedem.

Budapest, 1887. jan. 17.

Tisza.

Caveant consules . . .

Megszoktuk már, hogy számos külföldi és bent saját hazánkban élőködő ellenségünk a legkedvezőtlenebb színben szereti föltüntetni a magyar nemzeti eszmének megtestesítésére célzó hazafias törekvéseket. Szinte kacagtatónak tekintjük, ha egyik másik nagy szellemű germán, vagy fenkölt elméjű szláv badarabbnál

szilajságát hozta a halmok, völgyek szelid tündéreihez Vitéz és erős volt, nehéz fegyvert viselt. Élménye az volt, ha a rengetegben medvét, bölényt üldözött. Egyszer egy forráskutnál fáradtan dőlt pihenni a daliás vadász, midőn mint szomjas őzike a hús lombok alatt a szép *Amata* megjelent. Mintha könnyed léptei nyomán virág fakadt volna, s szép ajkától mosolyogva a viraghimes mező. Többször látta már az ifju, de még ilyen szépnék nem találta soha. A hős, akinek nevét rettegte a környék, az oroszlan mint szelid bárány borult a szép hölgy lábaihoz.

— Életem eddig szilaj küzdelmekben folyt le; hirt, nevet és kincset kerestem. Megtaláltam s nem vagyok boldog; érzem, hogy nem ez az élet. Szeretlek, imádlak *Amata*! Légy nőm, s lábaidhoz rakom minden gazdagságomat! — szölt *Dabas*, s a leány bánatos, de édes csengő hangján felelt:

— Ne tárd felém karjaidat! Lásd, fenn a bérce, az az óriás tölgy, a mely vérszél, viharral dacol s itt alatt a cserje, melyet a szellő is megráz; a sas, a mely a magasban élesen sivitva mondja el, hogy ő a szirtek királya, s itt alatt a félnék kis madár, a mely a lombok közé rejtőzve mondja el dalát, hogy egyesülhetnének? A gypnek bársonya, a mely itt zöldel s illatoz, elhervadna a hegytetőn. Büszke s vitéz *Dabas*! szerezz te magadnak oly nőt, a ki szilaj ménen szágulda be veled a határt, ijat hord karján, s gyönyört talál abban, ha pendül ijja s rá szarvas és őz kihörgi életét. Engem az erdők magánya nevelt, félnék vagyok mint az őz, szívem mint a madár szive, csak érzeni s dalolni kész. Virágos, kalászos mező, erdők lombos árnya az én világom . . . Nem vagyok én te hozzád való.

Szólt a leány s eltűnt mint egy édes álom,

badarabb dolgokat hiesztel felőlünk a nagy világ előtt. Oda sem nézünk az erdélyi részekben ellenünk áskálódó hazafiatlan szászoknak, semmibe sem vesszük a dicső rumunok támadásait és kézösszetéve nézzük, hogy a tót papok és ruthen daszkálok torkuk szakadtából hirdetik a pánszlávizmus magas röptü igéit.

De azért szerintük, az egész világon nincsen nép, mely jobban elnyomná a „szerencsétlen” nemzetiségeket, mint a hogyan elnyomja a magyar. Német, román, tót, vételkedve hirdetik, hogy mily iszonyatos kinokat szenvednek szegénykék; hogy rabságban sanylódnak, szabadon nem mozoghatnak, hogy nem beszélhetik nemzetük nyelvét.

Persze a nyélt külföld, mely a német lapok és folyóiratok bölcsesége folytán kevesebbet tud rólunk, mint a Zulukafferekről, nagy jámboran el is hiszi a töméntelen vádak, melyeket zsurnalisztikánk nem egy izben iparkodott már megcáfolni.

Ki ne emlékezne a dicső „Schulverein” ellen rendezett tüntetésekre? Mikor a nemzetiségek karöltve utasították vissza a germán-egyesület támadásait, mikor éppen a németek állottak élén annak a mozgalomnak, mely egyrészt a viaskodó egyesület ellen, másrészt a magyarság mellett tett fényes tanubizonyságot.

A tüntetés lezajlott. A „Schulverein” régen kiheverte ezt az arculcsapást, mely lyel saját kegyeltjei tisztelték meg a hivatalos prókátort. Azóta is folytatja alattomos működését.

Legujabban diadalmas érzettel mutathat a magyar képviselő házra: ime! hiszen maguk a magyarok ismerik el, hogy tul lóttek a célon, hogy zsarnokságuk a többi nemzetiségekkel szemben elérte tetőpontját. A képviselő háznak egyik tiszteletben megöszült tagja, a függetlenségi pártnak egyik kiváló bajnoka emelte fel szavát az elnyomottak érdekében.

A hazafiatlan sajtó termékei a „Tribuna” és kedves kollegái, természetesen segítenek a zajongásban és rajdalmos kiáltásuk elhat majd ellenfeleink füleihez és szörnyüködvé beszélnek majd Európázerte, hogy milyen erőszakos nép is ez a magyar. Persze arról bölcsen hallgatnak majd, hogy a magyar miniszterelnök mily fényesen cáfolta meg az illető képviselő urnak állítását. Azt nem fogják elmondani, hogy az összes pártok elfordultak a hiszág és a nagyravagyás szánandó áldo-

s az ifjunak, a ki rideg valóra ébredett, szívében még égetőbb lángokban csapott fel a szerelem. Keblében a szenvedély haragja tombolt, mint vihartól felkorbácsolt tenger, ha magasra hánnya hullámai.

— Enyém lesz ő vagy senkié . . . !

II.

Eljött az est, csillagtábor foglalta el a tiszta kék eget. Ott lenn a hegy alatt, a hol a folyamerek hullámai erdők, mezők illatát hordva szét, sietnek tova, hol a szellő a liget csendjében sutogva száll, hogy ne zavarja két boldog szív ábrándjait: délceg szóke ifju tartja karjaiban a bájos *Amatát* s a legtisztább érzelm hangján sugója:

— Szeretlek lelkem élete, szeretlek mindenekfelett!

Bakas volt. Távol minden harci vágytól ott nőtt fel a szelid természet kebelén. A hol a földész dolgozott, a nyájkolompja szólt, a hol a madár dalolt s a lombok árnyat adnak, s a hol a hús forrás szomjat enyhít: ott volt az ő világa. Természetből szelid jó szívu s földet művelő és nyáját őrző nagy számu szolgálai iránt nagylelkű volt. Közel és távolban mindenki szerette őt. Kalandokba, csatákba, a nagy világba nem vágyott soha. De délceg volt, ifju és erős s kardot forgatni, ijat löni csak úgy tudott, mint bármely más levente.

Vadászni nem járt; szarvast, őzet nem üldözött, de megküzdött a dúvaddal, ha nyájjait bántotta az. Bátorsága mutatta, hogy ereiben *Usád* sarja.

— Szeretlek! — ismétlé *Bakas*, s olyan reszkette fogta meg a kis kezét, mintha szentségtörés lenne érinteni azt.

zatától; hogy egy hazafiatlan magyar lehet apostola némely zavargó elemnek, de nem lehet tolmácsa a házban általánoságban uralkodó nézeteknek. Szaporíthatja számát azoknak, kik a siránkozásból és izgatásból élnek, de ki van zárva örökre komoly és számba vehető politikusok sorából.

Bizony ideje volna már, hogy levetkőzzük Pató Pál-ságunkat és ártalmatlanná tegyük azokat a bujkáló uri embereket, akik e honban a hazafiatlansággal szerzik kenyerüket. Ne a nemzetiségek ellen küzdjünk (a nép hazafias gondolkozásu és jó magyar érzelmü) hanem *szabadítsuk meg Magyarországot az izgatóktól*. Ha lelketlen emberek a népet félre nem vezetnék, soha sem fogna a nemzetiségeknek eszébe jutni, hogy ők a magyarok ellenségei. Vagy a ruthének, hiszen ezek is válságos pillanatokban nem egyszer bebizonyították már őszinte magyar hazafiságukat, igazán várják a fehér cár világra szóló hatalmát? Az a nép, amelynek szintén Árpád adott szép hazát, mely jóban-roszban, mit a sors reánk mért, testvéri osztályos társunk volt, mely épp oly régen lakja Máramarost, Ungot, Zemplént, mint a magyar, csakugyan gyűlölné a magyarokat?

Ne az együgyü ruthént, ne a jámbor tótot sujtsa a vád az irántunk való hűtelenségért. Ne gondoljuk, hogy bennük kigyót tápláltunk testünknek vérével s melegén. *A nyomorult izgatók ellen fenjük tőreinket*. Ezekül igyekezzünk megszabadítani az ezer éven át annyit sarcolt és hányatott magyar hazát. Ezek az izgatók voltak azok, akik a népek boldogságának áldomás poharába annyiszor mérget csempésztek.

Istennek hála! mérgüktől mindig megtalmozott bennünket a gondviselés karja. A verem, melyet istentelen kezek ástak becsületes nemzetek számára, — azoknak a sirja lett, akik ásták.

Assátok! assátok a vermet! . . .

Sátoralja-Ujhelyt, 1887. március 1.

Kedves barátom Főzsi!*)

Mondok én neked valamit, még pedig azért, mert amit te a „Zemplén” 9-ik számában a b.-kisfalusi szobor ügyében válaszként elbeszélteél, nem üti meg az alkotmányos jogfogalom „nil sine me de me” sarkalatos követelményét.

*) Lásd a „Zemplén” f. évi 8. és 9-ik számát!

Szerk.

A szép leány sötét fürtei oda omlottak a szóke ifju széles vállára.

— Tiéd vagyok *Bakas*! Te sziveden tartasz és én nagyon boldog vagyok! — szólt *Amata* hévvel.

Olyan szomoruan, mintegy magában suttogta utána:

— Pedig tudom, hogy boldogságonnak kezesűség lesz az ára! Atyám *Dabasnak* szánta kezemet; de én mégis szeretlek, nagyon szeretlek tégedet.

— Ki mondta azt neked? Nem vagyok e én oly gazdag mint ő?

— Atyám élete csaták között folyt le, férfinak és leánya kezére méltónak ő csak azt tartja, a kinek kezében kard villog s vaddal és emberrel csatázik.

— Nyugodj meg kedvesem! A harci dicsőség ideje véget ért. A jó király tudja, hogy *Árpád* népe ma csak békés foglalkozással tarthatja meg az elfoglalt hazát. Azért mert népirtó harcok helyett a földet munkálom: ki merészelné azt mondani, hogy ha kell, e szent földért a melyben apám porladoznak, e hont és népemet ha veszély fenyegeti: karom, kardom gyengébb leend mint azé, a ki ölni és rabolni húzza ki hüvelyéből azt . . . Még holnap megkérem atyádtól kezedet.

— Ne tedd azt kedvesem! Várjunk még! Bizzál bennem, hogy lesz erőm, ha szivemmel más, legyen bár atyám az, akar rendelkezni. Tiéd leszek vagy meghalok!

A szerető pár egymás kebelére borult. A hold ezüst sugaraiból vont fejökre dicsfényt, a szellő szerelemittasan suttogott, s az erdő elbűvölten hallgatta a szerelem édes boldog titkát.

(Folyt. köv.)

Folytatás a mellékleten.

Hát bizony barátom, én a ki a „Zemplén“ 8-ik számában hozzád intézett kérdéseknek részese nem vagyok, határozottan állítom, hogy azok, akik a 393 ft 92 krt gyűjtő ivedre befizették, jogosan megkövetelheték, hogy a hazafiság oltárára adott filléreik elhelyezéséről tudomással birjanak, de hiszen az olytén absolutisticus elveket még a pénzügyministeriumnak (pedig ez igen nagy szó) sem vagyunk hajlandók megengedni; az országos honvéd egyesület nem is tekintethető nézetem szerint másféle hatóságnak, mint amely hazafias érület adta gyűjteményeket nyilvántartja, s megbízottjainak hü sáfárkodása felett öröködi, de a hü sáfár az adakozókat első sorban tartozik megnyugtani.

Ezek az én nézeteim, ha el nem fogadod, legyen neked igazad.

A másik elvi kérdés, ahol nézettedet nem követhetem, a szobor elnevezése és felállításának helye.

Ez már a dolog történelmi oldalára vonatkozik. Nézd meg csak kibocsájtott gyűjtőived fejezetét, ugy emlékszem, hogy te a bodrogkeresztúri csatában elhullott honvédeknek emelendő emlékre gyűjtöttél; és én ragaszkodom — ha emlékezetem nem csal — akkori álláspontodhoz.

Dehát — „qui bene distinguit, bene docet.“

Az osztrák hadi bulletinokban „beim Kisfalud wurden die Insurgenten durch Ob. W. Helzmanóczky geschlagen,“ és ez igaz is.

Klapka, Görgey emlékirataiban, Kossuth az országgyűléshez adott jelentésében a tarcali és bodrogkeresztúri csatákat jelzik, mint a magyar fegyverek vereségének győzelemre forduló pontját; és ez is igaz. Tehát az a kérdés tolakodik előtérbe, kiknek akarnál te emlékoszlopot állítani? A Kisfaludtól elfutottaknak, vagy a kisfaludi csorbát kiköszörülő, s a magyar honvéd név dicsőségének növekvésbe induló fáját vérükkel megöntözött névtelen hősöknek, kik Keresztur utcáján halomra lövették és a kik a golyó záporában elvérzett bajtársaikat a szuronyhegyével boszulták meg.

Ha e kérdésre megfelelsz, elesik, el kell esni a halom-emelés kérdésének is, mert az emlékoszlop helye Bodrogkeresztur utcáján, még pedig a véres küzdelem helyén, lenne felállítandó.

Ami pedig válaszod harmadik pontját illeti, az valóban elszomorítólag hatott reám, és pedig tenmagadért szomorodtam el; hát már téged is, mint a tehetetlen vénkört, megfogott az idő rozsdája, te is csak az ifjabb nemzedék állítólagos közönyén köszörülő eltempult fringiadat?

Nem ugy, Józsi barátom, te a nemzeti nagyság egyik élő részese, önts a fiatalságba lelket; és akkor is, ha apostolkodásod előt a fülek bezárulni birának, kezd újra és ne lankadj; de ha nem teszed, mit hazád, mit nemzedet megkövetel tőled: hagyj békét a gyanúsításoknak!

Nekem van bizalmam, van erős hitem, a nemzet ifju sarjadékában. Hát nem szálltak-e mindenkor sikra 1855 óta a nemzeti eszmék oltalmára?!! s csak a lefolyt 1886 ik év elég tanúságot tesz arról, hogy igenis az 1848/9-ki korszak emléke, a magyar fiatalság szentélyének oltára, s azt meggyalázni még a hatalom szuronyainak sem engedé.

A győzelemben elesett hősök emlékének felállítására az idő Magyarországon mindig alkalmas volt és lesz, s hiba, sőt bűn kimondani azt a megdöbbentő rágalmat, hogy a hazafiai lelkesedés nincs meg.

Mit akarsz bevárni? Én nem tudhatom, De véleményem szerint Magyarország jelen viszonyai, s az egész világon általánossá válni kezdő democraticus irányu alkotmány, valószínű, hogy sok igen sok időre kizárja a függetlenségi háboru lehetőségét.

Fogj hozzá barátom bátran elvállalt munkádhoz, s ha bevégezed, egy emlék fog nevedhez fűződni, melyre fiaid büszkék lehetnek.

Kevesen, talán csak ketten vagyunk már életben, kik a b.-keresztúri csatában részt vettünk: én, mint az egyik rohamoszlop vezetője és dr. Lengyel Endre zászlóaljunk orvosa, aki a sebesültek ápolásában önfeláldozó tevékenységet fejtett ki. Mi leszünk az elsők, kik hálás szívvel rovandjuk le a köszönet adóját elvérzett bajtársaink emlékéért.

Az előtttem igen becses nagy eszme megvalósítására, a b.-keresztúri honvédelem létesítésének költségeire a „Zemplén“ t. szerkesztőségének átadtam a 2 ftot,* kérélek vedd át s csatold a meglevő alaphoz, megvagyok győződve, hogy egy szó sa netán még hiányzó összeg rövid idő alatt kezeidnél lesz.

Barátod:
Karsa Ferenc.

* A hazafias adományt szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk részéről ezennel 10 ftra egészítjük ki, s midőn cikkírónak a hazafiai kegyelet melegétől áthatott indítványát örömmel fogadjuk, egyszersmind bizalomteljesen fordulunk lapunk minden olvasójához, s kérjük, hogy a bodrogkeresztúri csatában édes hazánknak üdvéért életükkel adózó „névtelen hősök“ tiszteletére emelendő emlék-oszlop költségeihez tehetségükhöz mérten hozzájárulni és a haza oltárára szánt adományukat, a szent célra leendő fordítatás végett, hozzánk eljuttatni kegyeskedjenek!

Levelezés.

Szinna, 1887. febr. hó 27.

A Krajnyáról.

Köztudomásu dolog, hogy Zemplénvármegye minden egyes vidékének jobb érzelmű és hazafias szellemű lakosai tehetségükhöz képest mindent elkövetnek, hogy a már eddig is oly áldásosan működő és a jövőben oly nagy reményekre jogosító: „a magyar nyelvet és népnevelést Zemplénvármegyében terjesztő egyesület“ javát és felvirágzását előmozdítsák. A mi krajnyai felvidékünk, melynek ez egyesület pártfogására és segédelmére a jövőben nagy szüksége leend, nem marad hátra hazafiság dolgában, hanem megragad minden alkalmat, módot és eszközt a kitűzött szent cél előmozdítására. Itt műkedvelői szini előadást, ott barátságos összejövetelt, táncestéket rendez felvidékünk s a tiszta jövedelmet örömmel teszi le a magyar kultúra és az avval járó nemzeti boldogság előidézésében fáradozó egyesület oltárára.

Ezt a magasztos célt tartva szem előtt Z. Szinna és vidéke intelligenciája f. é. febr. hó 20-án Szinnán egy farsangi barátságos összejövelele táncestét rendezett. A meghívottak a szives felzólításnak készséggel engedve, nagy számmal sereglettek egybe a közel és távolabbi vidékről, s majdnem zuffolóság töltötték meg a helybeli uraság által e célra a legszivesebben átengedett, kényelemmel berendezett, s a legizlésteljesebben felszített tánchelyiséget. A rendezőség a körülményekhez képest mindent elkövetett, hogy a vendégek jogos várakozásának mindenben megfeleljen és az estnek sikerét biztosítván, annak fényét emelje.

A megjelent diszes hölgykoszoruban ott láttuk Cseley Agostonnét és Kelemen Kálmánnét Homonnáról, Izsépy Kálmánnét, dr. Marton Dénésnét, Uhr Agostonnét, Balás Mihálynét, Samrecsányi Istvánnét és Chinorányi Sándornét Szinnáról, Dancs Jánosnét Sztarináról, Götz Károlynét Béláról, Grund Józsefnét, Sambuchi Lipótnét Sztakcsinból, Gajdics Mihálynét Pcsolináról és Petrasovszky Józsefnét Hosztoviczáról, kik mindnyájan vetekedtek abban, hogy az egybegyűlt vendégeket a legjobb s legizlésebb ételekkel lássák el.

A táncest fényét emelték továbbá: Csuka Piroška, Gajdics Emma (Pcsolmáról), Uhr Guszta (Szinna), Szmoligovics Mariska (M.-Laborcról), Brzda Coelestinka (nevelőnő Sztakcsinból), Szinovic Angelka (Béláról), Félidics Terike, Flaskay Mariska (Homonna), Petrasovszky-nővérek (Hosztovicza), Hodermarszky Mariska (A.-Jablonka) és Peczák Mariska (Papina).

A négyeseket 24 pár táncolta. A multság egész kiviradgig a legnagyobb kedvben tartott.

A jelen voltak megfogadták egymásnak, hogy még ez év folyamán a fent nevezett egyesület javára Szinnán műkedvelői szini előadást fognak rendezni. Éljenek a derék kezdeményezők. Siker koronázza fáradozásait!

A szegii gőzmalom részvénytársaságnak 1887. március hó 27-én S.-a.-Ujhelyben tartandó közgyűlésén az 1886-ik évről betérjesztendő üzleti jelentések.

I. Igazgatósági jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

A hazai malom-iparnak az utolsó évtizedbeni bálumatos felvirágzása azon törekvése buzdította valamennyi malom vállalatot, hogy technikai és anyagi erejüknek teljes felhasználásával a termelő-képességet fokozatosan emeljék; de minthogy időközben a nyugat-európai államok saját mezőgazdasági érdekeik megvédése tekintetéből ismételt vámfelemelések által készítményeinket a külföldi piacokról majdnem egészen kizárták, az eddig kifejtett lázas tevékenység természetesen tultermelésre vezetett, mely a buza és lisztárak közt rendkívüli aránytalanságot idézett elő és a gyártási hasznót a minimumra szállította le.

Ily nehéz viszonyok között csak kevés malom lehet azon szerencsés helyzetben részvényeseinek ez idén is osztalékot fizethetni és kivételt leginkább oly vállalatok képeznek, melyek speciális helyi viszonyaiknál fogva nyers terményeiket előnyösebben szerezhették be.

A lefolyt üzletévi zárszámadásunk kedvezőtlen eredményéhez hozzájárult azon körülmény is, hogy az elmúlt évben lisztünk minőségének javítása tekintetében a versenyző vállalatokkal lépést tartani kénytelenítettvén, — valamennyi daratisztítóinkat ujjabb szerkezetükkkel kicseréltük és koptatókat egész ujjonnan berendeztük, melylyel kapcsolatban a szükségessé vált nagyobb átalakításokat is kellett eszközölni; ezen műveletből folyólag felmerült kiadásokra nézve pedig — híven az ez ideig mindig követett szoliditás elveihez — a beruházással járó nagyobb mérvű átalakítási és ujtási költségeket nem vettük befektetésnek, hanem csakis az egészen új gépezeteket és a hozzátartozókat könyveltük el

9350 ft 13 krral a gép és malom felszerelési számla terhére, — ellenben a tekintélyes összegre rugó átalakítási költségeket, mint üzleti kiadásokat számoltuk el a kijavítások számláján, mely a nyer- és vesztszámlában 6807 ft 37 krt tüntet fel.

Ezen munkálatok eszközzése azonfelül majdnem 23 napi szünetelést vett igénybe, mely az ünnepi és apró szüneteket hozzáadva az elmúlt évben 40³/₄ nepra szaporodott és tekintetbe véve, hogy ezen hosszú idő alatt is folytak a vállalat tetemes rendes kiadásai, veszteségünk főoka voltaképen ezen körülménynek tulajdonítható. —

Megjegyezzük még e helyütt, hogy az ujjabbakkal felcserélt régi gépezetek értéke — egyes felszerelvények eladásából befolyt 80 ft 38 krral levonása után — 3698 ft 59 krral a gép és malomfelszerelési számláról az értékcsökkenési tartalék-alap terhére leírásba hozatott.

Az üzleti kiadások a lefolyt évben következő változásokat szenvedtek és pedig: fizetések, kijavítások, birtosítási díjak, irodai költségek és kamatok fejében összesen 1625 ft 36 krral több volt a kiadás, mint az előző évben, de másrészt sikerült a tüzelesnél 670 ft 03 krt, anyagokban 101 ft 81 krt, lakberek és lakfntartási költségeknél 89 ft 16 krt, utazási költségeknél 166 ft 03 krt, kisebb költségeknél 401 ft 41 krt és adóban 104 ft 22 krt megtakarítani, miért is a különbözet az előző évhez arányosítva csak 92 ft 70 kr nagyobb kiadást képez.

Ezeknek előrebocsátása után van szerencsénk egyes üzletágaink kimutatására áttérve, a mult év forgalmát a következőkben előterjeszteni:

Az 1886-ik évet a magtárban levő	7175 mm. 64 kgr
buza és gabonakészlettel kezdtük meg	
Csere és vámképen bejött a magtárban összegyűlt többlettel együtt	2804 mm 73 kgr.
Készpénzért 309011 ft 09 kr értékben vásárolt buza és gabona	40683 mm 67 kgr.
Összesen	50664 mm 04 kgr.

Ebből öröletett a mulmalomban 46000 mm — kgr.

Ebből eladatott 10 mm 02 kgr. 46010 mm 02 kgr.

Maradt tehát buza és gabona készletünk 1886-ik évi december hó 31-én magtárunkban 4654 mm 02 kgr.

Megvásárolva, de le nem szállitva 5006 mm — kgr.

Összesen 9660 mm 02 kgr.

És pedig 9152 mm 67 kgr súlyu, átlagban 79⁶/₁₀ kgr minőségű buza 8 ft 10 krjával és 507 mm 35 kgr rozs átlagban 5 ft 50 krjával.

A mulmalomban felöntött 46000 mmázsa életnemükből a mult évben 44833 mm 25 kgr. különféle örlemény készült.

Vásárolt idegen liszt	967 mm 40 kgr.
Visszavásárolt liszt és korpanemük	100 mm 45 kgr.
1886-ik évben összegyűlt többlet	14 mm 08 kgr.
1885-ik évről átvett készlet	2683 mm 85 kgr.
Összesen	48599 mm 03 kgr.

Ebből csere és eladás utján 444048 ft 86 krnyi összegben értékesítettett 45273 mm 66 kgr.

Maradt 1886. december 31-én 3325 mm 37 kgr.

lisztkészletünk, mely a leltárban a lisztneknl 1 frrtal, a korpánál 50 krral vétetett mmázsanakint a rendes eladási áron alól számításba és a mérlegben 32420 ft 69 krrban van kitüntetve.

A paraszmalomban a vendégek részére összesen 3600 mm 44 kgr életnemüt öröltünk és ezen üzletág 2082 ft 68 kr jövedelmet hozott.

Malmászatunk vesztesége 1886-ban 114 ft 14 krra rugott.

Hozzáadva:

a) Az alapszabályszerű leírásokat az értékcsökkenési tartalék-alap javára	3765 frt 28 krral
b) A leirt kétes követeléseket	213 frt 24 krral
c) Az igazgatóság és felügyelőbizottság 1886. évi fizetését	750 frt — krral
összesen	4842 frt 66 kr.

Ebből levonandók:

1. A kisebb bevételek	117 frt 90 krral
2. A betéti kamatok	40 frt 52 krral
3. Az 1885-ik évről áthozott nyeresemény maradvány	732 frt 14 krral 890 frt 56 kr
és így a betérjesztett zármérleg és üzlet-eredmény számla	3952 frt 10 kr

vesztésüket tüntet fel, mely összegnek a tartalék-alapból való leírását elrendelni méltóztassék.

Kiemelendők tartjuk, hogy ámbár nem szolgált örömkre a kimutatott eredménynek előterjesztése, mégsem tévóztunk a kedvezőtlen viszonyokat szemmel tartva, készleteinket a folyóárnál alacsonyabb értékben felvenni és tekintve, hogy üzleti ügyeink állandó bizalmát és a gazdaságát továbbra is bírjuk és hogy anyagi helyzetünk szilárd alapon nyugszik, azon jogosult reménynek vélünk kifejezést adhatni, hogy szerencsések leendünk a jövőben kedvező eredményt felmutathatni.

Ezek után kérjük a felügyelő-bizottság jelentését meghallgatva, saját jelentésünket tudomásul venni, a mérleget megállapítani, indítványunkat elfogadni és számunkra a felmentőt megadni.

Az igazgatóság, valamint a felügyelő bizottság működésének időtartama most lejárván, szükségesnek tartjuk ez alkalomból indítványba hozni, miszerint az alapszabályok 22-ik §-ának második bekezdése értelmében az igazgatóság tagjainak száma közgyűlési határozattal négyre állapíttassék meg. Ebbeli javaslatunk eltoadása esetén méltóztassék az igazgatóságra nézve, mely egy főigazgató és 3 igazgatósági tagból álland, — és annak utána a felügyelő-bizottság tagjaira nézve a választást megejteni.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1887. febr. 22-én.

Szóllósy Gyula,
fő-igazgató.

Nyomárkay József, dr. Schön Vilmos,
igazgatósági tagok.

2. Felügyelő-bizottsági jelentés.

Tisztelt közgyűlés!

Törvényeszerű feladatunk teljesítésekor szerzett meggyőződésünk alapján, van szerencsénk tisztelettel jelenteni, hogy a vállalat könyvei és pénztárai, valamint a lisztár és magtár vizsgálatainál a lefolyt évben mindenben legjobb rendet, és kellő pontosságot tapasztaltunk.

A társaság vagyonát az ide csatolt leltár szerint törvényes időben leltároztuk, f. 1887. évi február hó 27-én pedig a fő- és mellékkönyveket beható vizsgálat alá vevén, az igazgatóság részéről előterjesztett 1886. évi zármérleget, valamint a nyer- és vesztszámlát alapos egybehasonlítás után azokkal összehangzóknak és helyeseknek találtuk.

Az igazgatóságnak 1887. évi február 22-én kelt üzleti jelentéséről tudomást szerevén, az 1886. évi zárszámadásoknak jóváhagyását, és az igazgatóság részére a szokásos felmentvénynek megadását javasoljuk, egyszersmind kérve, hogy a lefolyt évre a felmentvényt részünkre is megadni méltóztassék.

Kelt Szegimalom, 1887. február 27.

Horváth Endre, Schwarcz Bernát, Szóllósi Arthur,
felügyelő-bizottsági tagok.

Hírek a nagyvilágból.

A hármás védőszövetség Ausztria-Magyarország, Németország és Olaszország között, hirszerint, megújított.

Jakobini biboros, a pápa államtitkára, meghalt. Jakobini egyike volt a Vatikán legkitünőbb és legszerencsésebb diplomatainak.

Bolgárországnak Szilisztria nevezetű várában a helyőrség fellázadt s fenyegető állást foglalt hazája ellen Oroszország mellett.

Hírek az országból.

Fehérvár Géza br. m. kir. honvédelmi minis-tert Rózsahely város közönsége, mérlegelvén s méltányolni óhajtván a magyar népfelkelési törvény megalkotása körül szerzett kormányzati érdemeit, díszpolgárává választotta.

A háborus jövő dala Békés vármegyében megszületett, s azt a „Késő őszszel száll a fecske keletre“ dallamára mint a „B.-Gy. H.“-ból olvassuk a csabai legények már utca-hosszat éneklék. A magyar nép hűségese alattvalói hangulatát híven visszatükröző érdekes nótának betűszerinti szövege ez:

„Ferenc József, mér' kee olyan szomorú,
Tán biz azír, mert megszólalt az ágyu?
Ne féljen kee, édes-keves királyom!
Megmutatjuk a muszkának

Ki a legény a gáton?

Iparosok figyelmébe. A honvédelmi minis-ter a kamarák utján felszólítja a kisiparosokat, hogy egymással szövetkezve vállalják el a lábbeliek készítését a honvédség számára. Egy pár bakkancsért 5 ft 14 krt fizetne az állam. Ha vármegyénk területéről akadna vállalkozó, ügyének közvetítéséért sürgősen forduljon a kassai ipar-s kereskedelmi kamarához.

Ő felsége a magyar király jelenleg a delegációk tanácskozása alkalmából budavári palotájában tartózkodik s legalább három hétig szándékozik Budapesten maradni.

Különfélék.

(Lapuuk alapítójának) tizenhét éven át ernyedetlen buzgalmu szerkesztőjének, néh. Borúth Elemérnek sajtó alá rendezett irodalmi hagyatékára kérjük föl szíves olvasóink figyelmét. Az előfizetési felhívást szerkesztőségünk intézte a nagy közönséghez. Nem a hivatalos kötelességnek, hanem a felejthetetlen közös jó barát emléke iránt szívünkben táplált kegyeletnek tettünk eleget, a magyar irodalomnak pedig készséges szolgálatot, midőn az ércnél maradandóbb emlék felállításához, a műveiben halhatatlan író és költő emlékezetének fenntartásához a művelt lelkű magyar olvasó közönség anyagi és erkölcsi pártfogását bizalomteljes tisztelettel kérjük. Ki volt *Borúth Elemér* s milyen súlylyal birt a magyar szépirodalom mérlegén: *Szana Tamás*, a Petőfi társaság érdemes titkára fogja elmondani a kötetekhez irandó előszavában. A mi előfizetési felhívásunk ez:

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS BORÚTH ELEMÉR HÁTRAHAGYOTT MŰVEIRE.

BORÚTH ELEMÉR neve egyike a legjobb hangzású neveknek újabb költői irodalmunkban. Mintegy három évtized előtt tűnt föl első műveivel, melyekből meleg kedély, élénk tüzi fantázia s mindezek felett tőrül metszett igazi magyarság szól hozzánk. Leíró költeményei, a haza meleg szeretetétől áthatott ódái az irodalmi körök figyelmét és méltatását vonták magukra; míg népdalai, melyeket elsőrendű zeneköltők zenésítettek meg, igazi mesterkéletlen hangjukkal a nép közé találtak utat maguknak s csakhamar egyaránt meghonosodtak a kunyhókban és palotákban. A hatvanas évek költői közt alig van egy is, ki jobban színezte volna a nép gondolkozásmódját, közelébb tudott volna férközni lelkületéhez s igazabb kifejezést adott volna érzelmeinek. E költeményeknek csak egy része jelent meg a költő életében; teljes gyűjteményük Borúth hátrahagyott művei közt lát először napvilágot.

Az általunk közrebocsátandó munkálatok azonban nemcsak a mély érzelmű költőt, hanem az élénk tollu tárcaíró, a jóízű humoristát s a finom érzékű szemlélőt is megismertetik az olvasóval, amennyiben Borúth műveinek egyik kötetét prózai dolgozatai fogják betölteni. Ez a kötet, mely szellemének sokoldalúságát van hivatva élénk tüntetni, egyttal maradandó emléke és tükre lesz közpályájának, mely a társadalmi jólét, fölvilágosultság, közművelődés és anyagi gyarapodás emelésére volt szentelve.

Meg vagyunk róla győződve, hogy az irodalomnak teszünk szolgálatot, midőn immár elköltözött barátunk szellemi hagyatékát — a költő-író arcképével és életrajzával kiegészítve — a nyilvánosság elé bocsátjuk, s ez a meggyőződés indít minket arra, hogy Borúth hátrahagyott munkáit a művelt magyar közönség figyelmébe s meleg érdeklődésébe ajánljuk.

S.-A.-Ujhelytt, 1887. március hó 1.

Payzoss Andor, és Horváth József,
Dongó Gy. Géza.

A kiadó szavai ezek:

A fent elmondottakhoz nekem kevés hozzáadni valóm van. Néhai férjemnek sajtó alá rendezett irodalmi hagyatékát (költemény és próza) két kötetben, dísz- és közönséges példányokban fogom a nyilvánosságnak átadni. Ezen irodalmi vállalatomban nem az üzleti érdek, hanem a felejthetetlen férjem emléke iránti kegyelet

lebegvén szemem előtt: a kötetenként 20—22 nyomtatott ívnyi terjedelmű munkának előfizetési árát a lehető legalacsonyabbra teszem; midőn a *díszpéldányokét együttesen 3-, a közönséges példányokét pedig 2 forintban* állapítom meg.

Saját könyvnyomdám lévén, a mű izléses előállítására különös gond fog fordíttatni.

Az előfizetési pénzeket postai utalványokon s lehetőleg f. évi április hó végéig reám címelve kérem megküldeni.

Gyűjtőknek minden tíz előfizető után egy tisztelet-példánnyal szolgállok.

A nyár folyamán e munkák elhagyják a sajtót s az előfizetőknek bérmentve fognak szétküldetni.

S.-A.-Ujhelytt, 1887. március hó 1.

Özv. Borúth Elemérné.

A kik gyűjtőívet nem kaptak s a gyűjtésre készségesen vállalkoznak, szíveskedjenek ez ügyben lapunk kiadó hivatalához fordulni. Az előfizetők neveit koronkint lapunkban közölni fogjuk.

(Az árvasegélyező és jótékonyági egyesület) ma egy hete tartotta meg u. n. tavaszi rendes közgyűlését. A pénztár és számadás vizsgáló küldöttség jelentéséből örömmel hallottuk, hogy az egyesületi alapító, rendes és pártoló tagok díjakat már csekély kivétellel teljesen befizették s az egyesület ez idő szerint igen tekintélyes összegre rugó alaptőke fölött rendelkezik. A S.-a.-Ujhely város előjárósága által kezelt, régebb időből eredő, de az egyesület nemes intenciójának keretébe eső rendeltetéssel bíró alapok átadása iránt a városi képviselő testület megkeresett. A Nyomárkay Károly, s.-a. ujhelyi birtokos által évekkal ezelőtt, akkor, amikor még az egyesület eszméje lapunkban megpendített, felajánlott teleknek az egyesület nevére leendő átkebelezetése fogantatva vétett. De a legszebb és a legkimagaslóbb mozanata az volt a közgyűlésnek, hogy az igen szép számban egybegyűlt egyesületi tagok egy szívvel és egy lélekkel az egyesület védőhasszonyául *gf. Wallis Gyuláné* szül. Somogyi Ilona ő méltóságát választották meg. Ez a frigy is, egyesület és patróna között, azok közül való, amely az égben köttetett. Tegye állandóvá és áldásdúsá az áldó isten keze!

(Muszka rubelek S.-a.-Ujhelyben.) *Valaki*, (mert nem tudjuk, hogy városunkból kicsoda a „Budapesti Hírlap“ állandó tudósítója) f. hó 2-án arról értesítette lapját, hogy a s.-a.-ujhelyi m. kir. postán *valaki, valakinek* a címére a fővárosba, három ládikába „különfélék“ jelzéssel 25,000 db rubelt adott föl bankjegyekben, mely szállítmány a fővárosi pénzügyőrök által lefoglaltatott. A mondott nap esteli órájában a fővárosban megjelenő egyik politikai napi laptól sürgöny sürgöny után érkezett szerkesztőségünkhöz avégett, hogy sietősen járjunk végére a dolognak. Tudokozódásunknak az lett a rezultátuma, hogy a nagy szenzáció keltő esetről a s.-a.-ujhelyi m. k. posta hivatal szakközege nem tud semmit. Ez alkalomból, s óvatossági tekintetéből a részleteket kalamárisunkban hagyva, feljegyzünk annyit, hogy rubelek még a mult hó elején igenis érkeztek vármegyénk felvidékére, melyek onnan tovább vándoroltak s folyvást vándorolnak. Hová, és kihez... erről bővebben szólni a jelenlegi kritikus viszonyok között legalább is inopportúnus.

(Kitüntetés.) Várbogyai *Bogyay Zsigmond*, s-pataki lakos gőzmalomtulajdonost, az iparügyek terén tanusított közhasznú tevékenységéért ő felsége a király a „*Ferenc József-rend*“ lovag keresztyével ajándékozta meg. A szép kitüntetés, melyhez szívünkben sok szerencsét kívánunk, szolgáljon ne csak megérdemelt jutalmul, hanem szerencsés esz-közül is arra, hogy igen tisztelt barátunknak közhasznú inusztriális munkásságát, mint a multban ugy a jövőben fényes siker koronázza!

(Szőlő metszési versenyeket) fog rendeztetni S.-Patakon márc. 21-én O.-Liszván márc. 22-én Tokajban márc. 23-án a zempléni vármegyei gazdasági egyesület borászati szakosztálya által Palumbay Gábor bor. vándortanár közreműködésével. Díjakul, ugy, miként a mult alkalmakkor, ollók, fűrészek és kétágu balták fognak kiadni. Az illető vidékek szőlőbirtokosainak figyelmét előre is felhívjuk a versenyekre.

(Egy szerény főpap.) Városunkban szerényen s minden feltűnést kikerülve, de annál áldásosabban működve él, írja az „Eperjesi Lapok“ f. évi 9-ik száma, a népfelvilágosodásnak és népnevelésnek egy magasatos és áldozatkész apostola s ez az eperjesi főtitelendő káptalannak egyik érdemes tagja ft. *Kotradov Mihály* kanonok. Buzgó pap, jó hazafi és mindenkor mindenkin, ha megérdemli, segíteni kész emberbarát. Mint egyházmegyei főtanfelügyelő Zempléni vármegyében is sokat áldozott a népnevelés előmozdítása és a g.

kath. néptanítók anyagi helyzetének javításáért. Így *Hosszovicsa* községben 2500 ftnyi, *Nehvaly Polyánka* 625 ftnyi alapítványt tett a népnevelés terjedésének előmozdítására. Az alapítványokat a káptalan kezeli s a kamatok nevezett községeknek a legpontosabban kiszolgáltatnak. Isten éltesse a nemes szívű, fönkelt gondolkozású és áldozatkész főpapot — ad multos annos!

(Blizman Ferenc) f. hó 10-én, a s. a. -ujhelyi polg. olvasókör helyiségében, esteli 7 s fél óra felolvasást tart. A felolvasás tárgya: „A Panama földszoros átmetésése” a *Centralblatt der Bauverwaltung* múlt évi 33-ik számában megjelent ösmertetés alapján. A felolvasási estén vendégek is szívesen fogadtak.

(A s. a. -ujhelyi polgári olvasókörben) egy kégli és egy karamból billiárdasztal eladó. A feltételek az elnökségnél megtudhatók.

(Uj vasuti vonal.) Egy, Nyiregyházát S. a. -Ujhelyre direkt összekötő, vasuti vonal létesítése érdekében Szabolcsvármegye közönsége legújabbán élénk mozgalmat indított meg. A mozgalom élén *Gräfl József* főispán mellett *Szesztay Károly*, a nyiregyháza mészalkai vasut jogtanácsosa és *Mondel Gyula* földmérő allanak.

(A szerencsi főszolgabírói székért pályázók) száma egygyel szaporodott. Ugy halljuk, hogy *Bárczy Benedek*, a sztrópkói járás derék szolgabírája, kit a szerencsi járásban is előnyösen ösmernek, szintén a küzdő porondra lépett.

(Béke-e vagy háboru?) Ez a kérdés foglalkoztatja most egész Magyarországot, erről foly a beszéd országszerte, egy a legelőkelőbb szalonokban, mint a legszegényebb emberek kunyhóiban. A szerelmes gavallér friss háborus hírekkel szolgál imádoztjának, a kávéházakban egy kis csendes pletyka helyett rettentő háboru politikát üznek, a borbély- és kovácsműhelyekben gazd uramék az időjárás mivoltja és a vetések állása helyett most kizárólag csak a háboruról vitatkoznak. Szóval mindenütt csak háboru, háboru... Mig azonban a politikusok másutt csak a sötétben tapogatódnak, addig Nagy-Kőrös város politikusai, mint bizonyost beszélnek a háboru kitérését, sőt, szerintük már a *hadüzenet is megtörtént*. Ugyanis ezt beszélnek Nagy-Kőrösön: „A muszka cár a magyar királynak egy zsák mákot küldött azzal az üzenettel, hogy olvassa meg, hány szem mák van a zsákban, mert ő annyi katonát fog ellenünk küldeni, a magyar király erre egy zsák törött szegedi paprikát küldött vissza a muszka cárnak, azzal az üzenettel, hogy ő bizony nem olvassa meg hány szem mák van a zsákban, hanem olvassa meg a cár a paprikát, mert ő meg annyi magyar katonát küld a muszkára, a hány szem paprika van a zsákban, s mindegyik olyan erős lesz, mint a — paprika.” Miután pedig a paprika sokkal erősebb, mint a mák, egészen biztosak is lehetünk, hogy ki részére dől el a háboru. Így írja ezt a „*Kecskemét*” jól sikerült magyaros dévajssággal — Nagy-Kőrösről.

(Ovakodjunk a kölcsönkönyvtárak könyveitől). Ebben a járványos világban, mikor pl. már városunkban is a hólyagos himlő napról-napra ijesztebb mérveket ölt, s egy-egy praktikus jó tanács, ha meghallgatjuk, többet ér, mint ha bajba estünk érne a legügyesebb orvos: nem árt megolvasni egy jeles szakembernek következő jó akaratú figyelmeztetését: Ha a kölcsönkönyvtárak könyveit megtekintjük, azt fogjuk látni, hogy a könyv alsó szélén a papír igen megváltozott; a sok tapintástól szürke, majd zsiros, olajos lett az, sőt nem ritkán fekete-barna „piszok”-réteg is tapadt arra. Sejtend-e gondtalan olvasó, hogy ez a réteg sokszor nem egyéb, mint bacillus-telep? S ki olvas leginkább kölcsönkönyvtári könyveket? A magános öreg kisasszonyok és urakon kívül, főleg az üdülők, vagy a még nem súlyos betegek. A rekonvaleszcens ágán az orvos szabályszerűen egy vagy több kölcsönkönyvtári kötetet talál. Az illetők súlyos tifust állottak ki, vagy *himlőjük*, difteritiszük volt s még most is számárhuruban, hörglobban, tüdővérszében, tüdőlobban, kanyaróban, vagy állítólag „jó indulatú” vörhenyben, vagy más betegségben szenvednek, melyet azután a *kölcsönkönyvtárból nyert könyv után, a könyv szélén levő bacillus-réteg által szépen tovább adnak*. A kölcsönkönyvtári könyveket, közegészségi szempontból, legjobb lenne mind kiirtani. Mindenestre pedig legyen gondunk arra, hogy az egészséges emberek olvasókönyveiket tiszta helyről nyerhessék; a betegek által használt olvasókönyveket pedig, nehogy azok által mások inficiáltassanak, vessük a tüzre. A drágább könyveket célszerű kengőzön behatárolni dezinficiálni!

(A Zempléni egyetemi ifjuság egyesület-e) múlt hó 26-án rendes helyiségében B. Pesten ülést tartott, melynek lefolyása a következő volt: *Kerekes Pál* elnök magánelfoglaltsága miatt tisztéről lemondván, új választás vált szükségessé és pedig több tisztviselő, miután alsóbb rangúak promóveáltattak s ennek folytán a választás következő eredményre vezetett: Elnökké: *Chyzer Béla* o. h., alelnökké: *Staut József* j. h., titkárrá: *Reichard Manó* j. h., pénztárnokká: *Lengyel Endre* o. h., jegyzővé: *Schleiminger István* j. h., bizottsági tagokká pedig a következők választottak meg:

Inhatko Gusztáv j. h., Balogh Miklós b. h., Ligeti Albert o. h., Zsindely István j. h., Braun Mór m. h., Mihálovics Antal j. h. Még több napi renden levő tárgyat elintézésé után indítványtétetett, hogy körük március 15-ét felolvasó estével üljék meg, mely egyhangulag elfogadtatt.

(Bodrogközi bálók.) Az idei farsangon a „Bodrogköz”-nek két elite-bálja volt, melyek elegancia és kedélyesség tekintetében az idei bálók krónikájában méltó helyet foglalhatnak. Az egyik zártkörű táncvigalmat Kir.-Helmecezen febr. 16-án adták az ottani toronyóra javítási költségeinek fedezésére. Az összes bevétel 125 ft volt. Felülfizettek: gr. Majláth József 5, Pilissy Ferdinánd bálbiz. elnök 9, Pilissy Menyhért 2 ft, Kátay Mór 4, Nyomárkay Hugóné 4, Lacsny Lajos 1, Bencsik István 2, Zinner Mór 1, Somogyi Bertalan 2, Szépkuthi Gyula 1, Soltész Pál 1, Kommerz Károly 1 ft, összesen 33 ftot. A jótékony célra 30 ft jutott, melyért e helyütt nyilvánítja köszönetét a rendezőség. Tudósítónk a bálon részt vett nők neveit következőleg állította össze: Bányay Albertné, Bencsik Istvánné, Csoltkó Lajosné, Frieder Zsigmondné, Lacsny Lajosné, Kommerz Károlyné, Marossy Antalné, Pluchár Pálné, Pelech Andorné, Somogyi Balázné, Somogyi Bertalané, Schuszer Györgyné, Szűk Ödönné, Zsarnay Mártonné urnők; Elek Vilma, Evva Mariska, Geöcze Örzse és Berta, Páricsy-nővérek, Pelech Irén, Somogyi Ilona, Stépán Margit és Vadász Ilona kisasszonyok. A *másik táncest* február 22-én tartott Kis-Rozvágyon az állami iskola termében. A legjobb kedélyben folyt mulatságon, egy a közeli, mint a távolabb vidékekről sok szép nő vett részt. Ott voltak: Boronkay Lászlóné (Peletje), Grün Emma, Bencsik Istvánné, Kottán Györgyné, László Gyuláné, Miklós Béláné, Meczner Béláné, Nagy Barnáné (Tolcsva), Paricsiné, Szeghy Elemérné urnők; Bencsik-nővérek, Bónis-nővérek (Vis), Páricsy-nővérek, Kottán Györgyné két leánya, Szabó Ilona, Somogyi Ilona, Szentmihályi Erzsike stb. kisasszonyok. Ugy az első, mint második táncvigalomnak csak a reggeli órákban szakadt vége.

(Az erdőbényei fiatalság) az ottani polgári olvasó kör javára, múlt hó 27-én egy táncmulatsággal egybekötött szini előadást rendezett, a midőn is színre került Szigligeti Ede „Liliomfi” című 3 felvonásos vígjátéka. A vidékről számosan egybesereglett intelligencia tapsokkal és zajos tetszéssel fogadta a szabatos ügyességgel és teljes szakavatottsággal játszó műkedvelőket. Már az előadás tartama alatt is látszott az a páratlan kedv, a mely az oly fényesen sikerült táncmulatság alkalmával nyilvánult; alig gördült le a függöny, a fiatalság azonnal táncra kerekedett, folytatva azt kifáradhatatlanul egész reggeli 7 óráig s akkor is csak az ablakokon bemosolygó nap sugarai figyelmeztették a közönséget arra, hogy oszolni kell. Az együtt volt diszes társaság egy édes emlékek távozott, emlékeztetve arra, hogy az igazi magyar vendégszeret, a jó kedv és a jó bor, (no meg a szép magyar leány) Erdőbényen is feltalálható. A szini előadásnál közreműködtek: Szilágyi Berta, Lászlóffy Margit, Lavotha Ilon, Tóth Berta és Lavotha Olga kisasszonyok, — Potemkin Gyula, Fuksz Jenő, Luksz Győző, Zaboróvszky Kornél, Führer Sándor, Fuksz Lajos és Tatár József urak.

(Kazimér Pál) uradalmi gazdatiszt közszerepében álló családját Tállyán súlyos gyász érte, amennyiben egyetlen fiók, Béla, múlt hó 23-án elhunyt. A bánatos szülők részéről kiadott gyászjelentés így szól: „Kazimér Pál saját, valamint neje Mankovits Klára mint szülők, fájdalomtól megtört kebellet jelentik, felejtethetetlen és forrón szeretett egyetlen gyermekök, Bélának, VI ik gimnáziumbeli tanulóknak, f. hó 23-án, élete 18-ik évében rövid szenvedés után történt gyászos halálát. A megboldogult hült tetemei f. hó 25-én fognak a r. kath. sirkertben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig f. hó 26-án fog a r. kath. templomban az egek urának bemutatni. Áldás és béke lengjen a jó gyermek porai felett! Tállyán, 1887. február 23-án.” A fájdalomtól megtört szülőknek nyujtson vigasztalást a Gondviselés.

(Pályázat.) A vall. és közoktatásügyi m. kir. ministeriumnak f. évi febr. 9-én 5279. sz. a. kelt rendelete értelmében a sátoralja-ujhelyi kath. gimnáziumnál évi 200 ft fizetéssel összekötött iskolaszolgái (pedellus) állomás lévén üresedésben, ennek betöltésére pályázat hirdettetett. A pályázat közelebbi feltételei megtudhatók a gimn. igazgatóságánál.

(A kassai m. kir. új pénzügyigazgató) *Fluck Gusztáv* múlt hó 28-án foglalta el diszes hivatali állását.

(A m. szigeti szinügyi értekezlet) közelebb tanácskozott a kassai polgármesternek az iránti megkeresése fölött, hogy Kassa, Eperjes, Sátoralja-Ujhely, Ungvár és Maramaros-Sziget alkossanak szövetkezetet egy jól szervezett s az igényeknek minden tekintetben megfelelni képes szintársulat ellátására. Az indítványt elfogadták s a polgármester felkérte, hogy ily irányban javaslatot terjesszen a városi képviselő-gyűlés

elé. Itt az ideje, hogy a s. a. -ujhelyi szinügyi választmány is életelt adjon magáru.

Munkácsy Mihály, a legnagyobb magyar festő-művész, nejevel együtt pár napig a legkellemesebben időzött fővárosunk előkelő köreiben, tegnap előtt Párizsba visszautazott.

(A népfölkelő tisztek uniformisa) a honvédség tábori egyenruházata fész (tehát attila és csakó nélkül) ezüst rangfokozati jelvényekkel.

(A népfölkelők) és gyámol nélküli családtagjaik. Most, amidőn egyrészt a népfölkelési törvény végrehajtása iránt a szükséges intézkedések végrehajthatnak; más részről pedig háboru veszélye fenyeget, többször felmerült a kérdés, hogy mi lesz azon családtagokkal, akik egyedül a népfölkelőként behívott családapa keresményére vannak utalva. E kérdést megoldja az 1882. XI. tc., amely szerint a népfölkelők családtagjai a családapa behívása esetén ugyan azon elbánásban részesülnek, mint a mozgósítás esetében behívott katonák és honvédek gyámol nélküli családjai: t. i. államilag segélyeztetnek. Segélyezésre igényvel bírnak a behívott neje, gyermekei s unokái; apja, anyja, nagyapja, nagyanyja; apósa, anyósa, testvérei; amennyiben ellátásuk egészben vagy részben a behívott keresményéből vagy szolgálati béréből fedeztetett. A segély minden fő után a naponként azon katonai átvonulási élelmezési illeték összegével számítandó, amely a bevonultak állandó lakhelyére nézve meg van állapítva. A mennyiben a segélyezett család saját lakházzal vagy ingyenes lakással nem bír, lakásilletékkel is ellátatik, amely rendszerint az ellátási illetéknek felében állapítandó meg. Ha a behívott elesik vagy a szolgálatban kapott sérülés vagy betegség folytán a mozgósítás tartama alatt meghal, családtagjai ez elhalálozás napjától számítva még hat hónapon át részesülnek az általuk addig élvezett segélyben.

(Iskola látogatás.) Kazsuroi írják lapunknak, hogy múlt hó 21-én fényes látogatásnak örvendett az ottani állami iskola, Nemes Lajos kir. tanfelügyelő Bezterczey Ferenc egyházkerületi-, és Felber Domonkos kir. s. tanfelügyelő társaságában tett váratlan, de annál kedvesebb emlékü látogatást. Nemcsak az iskolában, az ugynevezett kötelezett tantárgyakból mutattak föl a növendékek szép eredményt, hanem másnap az iskolában társas játékokkal, nemzeti dalok éneklésével szavalati darabok előadásával, sőt a szülők örömeire két szál cigány zenéje mellett még táncrendezésével is, melyen a falunak apraja s nagyja részt vett, valóban nem várt meglepetést szereztek a látogatóknak, akik bizonyára avval a meggyőződéssel vettek bucsut tőlünk, hogy a mi iskolánk csakugyan az életnek és a magyar hazának nevel derék fiaikat s leányokat.

(Sarah grófnő) Ohnet György híres regényét tartalmazza az Egyetemes Regénytár II-ik évfolyamának 10-ik kötete. Az „Egyetemes Regénytár” (kiadja Singer és Wolfner) könyvkereskedése, ára kötvé 50 kr.) diszes piros kötései jól ismeri már a magyar olvasó közönség; nincs könyves asztal az országban, ahol ott ne volna egy-egy ép oly diszes mint érdekes és olcsó kötete. Uj kötetének tartalma: Sarah grófnő biztosan öregbiteni fogja hírnevét. Ohnet ez új regénye, melyet dramatizálva már egy hónap alatt látni fogunk a nemzeti színházban, előbb íródott mint a Bányá és Lise Fleuron, de épp oly érdekes mint ezek, s miútt a nagyhirű író minden műve, kiválóan drámai hatása. Valódi párja a „Vasgyáros”-nak.

Egyesületi élet.

Nyilvános számadás.

A s. a. -ujhelyi izr. nőgyesület által f. hó 12-én megtartott táncvigalom *bevétele* volt:

Belépő díjakból	289 ft — kr
Felülfizetésekből	80 ft 50 kr
Adakozás utján	138 ft — kr
Thea asztal bevétele	78 ft 02 kr
Összes bevétel	585 ft 52 kr
Kiadások	273 ft 60 kr
Tiszta jövedelem	311 ft 92 kr,

mely összeg az egyesület alaptőkéjéhez csatoltatott.

Adakozók névsora:

Teich Zsigmondné 25, Erényi Jakabné 10, Kornstein Mórné 5, Gansler Lajosné 5, Dókus Gyula ur gyűjtése 4, Schön Sándor 3, Szánky Nándorné 3, dr. Haas Bertalan 3, Klein Lipót 3, Schwartz Mórné 3, Burger Samuné 3, özv. Fleiszner Lászlóné 2, Kemény Jenőné 2, Weisz Zsigmondné 2, dr. Schön Hugó 2, ifj. Schweiger Dávidné 2, id. Reichard Dávidné 2, Herzog Lipót 2, Haas Adolf 2, Hercz Armin 2, Szalay Pál 2, Alexander D. Mórné 2, Mayer Imréné 2, Schönberg Bertalan 2, Boruth Elemérné 2, főt. Berman Lipót 2, Halász Józsefné 2, dr. Löw Simon 2, Tüchler Vilmos 1, Tüchler Fülöp 1, Schwartz Markusz 1 ft. Összesen: 104 ft.

Vidéki adakozók névsora:

Csengeri Majer Salamon Krassó 5, Klein Jánosné Bpest 2, Schweiger testv. Bpest 5, Zinner Berta Bécs 3, Pollner Rosa Palocsa 3, Reich Lipótné Luka 3, Schwartz Lajos Mikóháza 3,

Falk Lajosné Debreczen 2, dr. Földi Miksa Kassa 2, dr. Breier Adolfné Eperjes 3, Fried Jenő Beregszász 3 ft, előbb kimutatott 104 ft. összesen: 138 ft.

Felülízetők névsora:

Kornstein Ignác 1, Schön Miksa 1, dr. Reichard Salamon 1, Zinner Adolf 1, Teich Arnold 1, Kormos Gyula 2, dr. Rosenthal Sándor 2, Grünbaum Simon 1, Reichard Lajos 1, Kenedy Adolf 1, id. Reichard Mór 2, Lenkei Mihály 1, Weisz Adolf 1, Guttman Mór Luka 5, Davidovics Adolf Kassa 3, Roth Bernart 1, Zinner Henrik 1, Reichard Dávid 1, Rado Bertalan Debreczen 1, Perlstein Lajos 3, dr. Szepesy Arnold 1, Zinner Henrik 3, Lövy Adolf 2, Kincsessy Péter 3, Bogyay Zsigmond S.-Patak 1, br. Baderfeld 3, Klein Mór Tunyog 2, Zslinszky József 2, dr. Ligethy József 1, dr. Chyzer Kornél 2, Dókus Gyula 2, özv. Schön Izidorné 2, Weinberger József 1, Schwartz Bernart 2, Nemes Lajos 1, Kormos Armin 1, Ros Adolf 1, Teich Ignác 1, Guttman Izrael Szerdahely 2, dr. Stern Adolf Miskolcz 1, Glück Ignác 3, Zinner Géza K.-Helmec 1, Nyomarkay József 2, Lefkovic Bernart 1, dr. Sebeök Antal 1, Decsényi Pál Volocz 1, Teich Zsigmond 2, dr. Waldman Adolf 2, Halasi Adolf Ungvár 1, Márton Dávid 1 ft, Klein Mór 50 kr. Összesen: 80 ft 50 kr.

Fogadják érte az egyesület nevében köszönetemet.

S.-a.-Ujhely, 1887. febr. hó 17-én.

Özv. Kornstein Mórné,
egyesületi pénztáros.

Nyilvános nyugtázás

A s.-a.-ujhelyi árvasegélyező és jótékony egyesület részére befolyt fizetésekről febr. 26-tól márc. 1-ig:

S.-a.-Ujhely város előjárása beszovaltatta:

1. Viczmány Ödön ur által 1886. januárban rendezett közvacsorából begyűlt 320 ft 20 krt s ezen összeg takarékpénztári kamatját 1886. dec. 31-ig 13 ft 89 krt.

2. A zemplénmegyei kereskedelmi és iparbank által mult évben az árvaházi alapra hozzá beküldött 20 fnyi adományát.

3. Egyesek apróbb adakozásaiból begyűlt 14 ft 64 krnyi összeget.

Werner Miksa ur, a „Zemplén“ nyomdavezetője beszovaltatta a s.-a.-ujhelyi csizmadia ifjuság adományát 5 ftot, összesen 373 ft 73 krt.

S.-a.-Ujhely, 1887. márc. 1.

Chyzer Kornél,
egyesületi pénztárnok.

Nyilvános nyugtázás és köszönet.

A folyó évi február hó 20-án, Z.-Szinnán, a magyar nyelvet és népnevelést terjesztő egyesület javára rendezett farsangi multság alkalmából mindazoknak, kik részint felülízettek, részint belépő-jegyeiket megváltották, van szerencsénk e helyen halás köszönetünket nyilvánítani.

Felülízettek: Cseley Ágoston Homonna 1 ft, Kelemen Kálmán Homonna 1 ft, Müller Ferenc Szinna 1 ft, Hajdinger Ottó 1 ft, We-

serer Bernát Zboj 1 ft, Gaj János Udva 2 ft, Bihari Emil N.-Polena 1 ft, Gojdic János Zuella 1 ft, Schostek János Telepocz 1 ft.

Jegyeiket megváltották: Hamorszky Endre Cz.-Hosszmező 2 ft, Haraszty Miklós Tokaj 3 ft, Chira Ágoston Ulics 1 ft, Skirpán Ambrus Papina 1 ft, Haraszty István 2 ft, Petrasovics Miklós O.-Ruszká 2 ftal.

Kelt Z.-Szinnán, 1887. márc. hó 1.

A rendezőség megbízásából
Dr. Marton Dénes,
pénztáros.

Szerkesztőségi posta.

Emlék. Anagrammájáról Szerénke titka maradjon a bírálat.

F. H. Tolcsva. Csak a „nyilttér“-ben foglalhatna helyet, kéziratát egy hétig megőrizzük.

B.-zsadányi levelezőknek. Az e.-benyiek eléje hattattak. Vederemo!

Cárizmus a népiskolában. Ha álnevét eldobja s minket személyesen fölkeres bizonyos felvilágosítások megadása végett szívesen „d o b r a“ ütjük a horrendum auditu dologt.

Z. G. urnak, Megyaszó. A tiszteletpéldány megindítása iránt intézkedünk. Fogadja üdvözlésünket.

Az izr. iskola javára rendezett jótékonycélu batyubál rendezőségének — S.-Patakon. Névaláírást kérünk.

Szem — semmiesetre-sem!

Felelős szerkesztők:

PAYZSOSS ANDOR és HORVÁTH JÓZSEF.

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

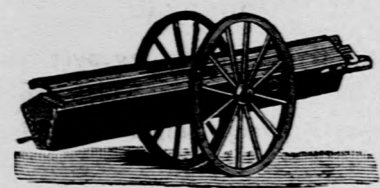
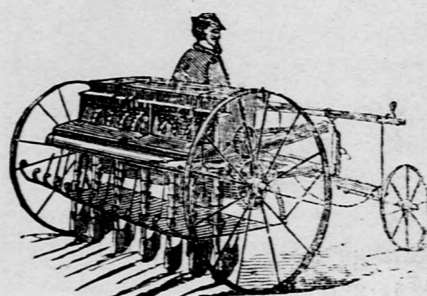
H I R D E T M É N Y E K.

FLEISCHER ÉS TÁRSA

3-6/378/1887. szám.

géppárra és vasöntődjé **KASSÁN** eperjesiut 6-ik szám.

Ajánlunk a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett, könnyű sorvető és szórvavető gépeket, ekéket és boronákat, hengereket, lókapákat** stb. továbbá **Baker- és magtár-rostákat,** mely gyártmányainknak géppárrunkban **állandóan jelentékeny készletet tartjuk.**

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi és egyéb szivattyukat, olajsajtókat és olajmag-pörkölőket, stb.

Elhasznált gépek, különösen

GŐZMOZGONYOK és GŐZCSÉPLŐK

pontos átigazítását és kijavítását legjutányosabban eszközöljük. Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

425. sz.
1887.

Hirdetmény.

A nm. m. kir. vallás és közoktatási ministerium az 1886. évi november hó 1-éről 39825. sz. a. kelt rendeletével a hegyi r. kath. templom és szakaszán lévő paplakon teljesítendő helyreállítását 507 ft 41 kr összeg erejéig és a hivek által természetben kiszolgáltató 20 kézi napszámmal engedélyezte.

A fentemlitett munkálat foganatósításának biztosítása céljából az 1887-ik évi március hó 14-ik napjának d. e. 11 órájára a Zemplén vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munká-

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési ministerium az 1886. évi május hó 19-én kelt 16,184. számú rendeletével a homonna-szinna-baligródi had-megyei utvonalon lévő 5-ik számú hid újbóli helyreállítását 3679 frt 24 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlitett munkálat foganatósításának biztosítása céljából az 1887. évi márczius hó 11-ik napjának d. e. 10 órájára a Zemplénmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében, a nagyméltóságú közmunka- és közlekedési ministerium 28915/1886. sz. a. kelt rendeletével másodizben megtartandó zárt írásbeli verseny-tárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki müvelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Sátoralja-Ujhely, 1887. február 22-én.

A hivatal főnöke:

Hönsch Dezső,
kir. mérnök.

2-2

latok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi az az kerek számban 25 ft bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 1/2 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki müvelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1887. febr. 26.

A hivatal főnöke:

Hönsch Dezső,
kir. mérnök.

1-

ZÉKÁNY JÓZSEFNÉL Kucsinyban u. p. A.-Hrabócz eladó száz darab finom selyem 3-4 éves anya és száz darab ürüjuh, összesen 200 darab, vagyis 100 pár 12 forintjával. Az anyajuh fedezve van Vladár Kristóf kosaival; most ellenek márcziusban.

vk. 29. 1887. sz.

Árverési hirdetmény.

Alírt végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a király-helmeczi kir. járásbírótság 116286. sz. végzése által Grósz Vilmos javára, Kiss János, Kiss Mihály és Tóth Ferencz ellen 280 frt tőke, ennek 1885. december 8-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 47 frt 62 kr per-költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag lefoglalt és 567 frtra becsült lovak, szarvasmarhák, dongák, szekér és egyéb álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek az 53/1887. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szentmarja községben leendő eszközlésére 1887. évi márczius hó 8-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladotni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt K.-Helmeczen, 1887. évi február 18-ik napján.

Évva Károly,
bir. kiküldött.

Falk Lajosné Debreczen 2, dr. Földi Miksa Kassa 2, dr. Breier Adolfné Eperjes 3, Fried Jenő Beregszász 3 ft, előbb kimutatott 104 ft. összesen: 138 ft.

Felülfizetők névsora:

Kornstein Ignác 1, Schön Miksa 1, dr. Reichard Salamon 1, Zinner Adolf 1, Teich Arnold 1, Kormos Gyula 2, dr. Rosenthal Sándor 2, Grünbaum Simon 1, Reichard Lajos 1, Kenedy Adolf 1, id. Reichard Mór 2, Lenkei Mihály 1, Weisz Adolf 1, Guttman Mór Luka 5, Davidovics Adolf Kassa 3, Roth Bernart 1, Zinner Henrik 1, Reichard Dávid 1, Rado Bertalan Debreczen 1, Perlstein Lajos 3, dr. Szepesy Arnold 1, Zinner Henrik 3, Lövy Adolf 2, Kincsesy Péter 3, Bogyay Zsigmond S. Patak 1, br. Baderfeld 3, Klein Mór Tunyog 2, Zsinszky József 2, dr. Ligethy József 1, dr. Chyzer Kornél 2, Dókus Gyula 2, özv. Schön Izidorné 2, Weinberger József 1, Schwartz Bernart 2, Nemes Lajos 1, Kormos Armin 1, Ros Adolf 1, Teich Ignác 1, Guttman Izrael Szerdahely 2, dr. Stern Adolf Miskolc 1, Glück Ignác 3, Zinner Géza K. Helmech 1, Nyomarkay József 2, Lefkovic Bernart 1, dr. Sebeök Antal 1, Decsényi Pál Volocz 1, Teich Zsigmond 2, dr. Waldman Adolf 2, Halasi Adolf Ungvár 1, Márton Dávid 1 ft, Klein Mór 50 kr. Összesen: 80 ft 50 kr.

Fogadják érte az egyesület nevében köszönetemet.

S.-a.-Ujhely, 1887. febr. hó 17-én.

Özv. Kornstein Mórné,
egyesületi pénztáros.

Nyilvános nyugtázás

A s.-a.-ujhelyi árvasegélyző és jótékony egyesület részére befolyt fizetésekről febr. 26-tól márc. 1-ig:

S.-a.-Ujhely város előjárósága beszovaltatta:

1. Viczmány Ödön ur által 1886. januárban rendezett közvacsorából begyűlt 320 ft 20 krt s ezen összeg takarékpénztári kamatját 1886. dec. 31-ig 13 ft 89 krt.

2. A zempléni megyei kereskedelmi és iparbank által mult évben az árvaházi alapra hozzá beküldött 20 fnyi adományát.

3. Egyesek apróbb adakozásaiból begyűlt 14 ft 64 krnyi összeget.

Werner Miksa ur, a „Zemplén“ nyomdavezetője beszovaltatta a s.-a.-ujhelyi csizmadia ifjuság adományát 5 ftot, összesen 373 ft 73 krt.

S.-a.-Ujhely, 1887. márc. 1.

Chyzer Kornél,
egyesületi pénztáros.

Nyilvános nyugtázás és köszönet.

A folyó évi február hó 20-án, Z.-Szinnán, a magyar nyelvet és népnevelést terjesztő egyesület javára rendezett farsangi multság alkalmából mindazoknak, kik részint felülfizettek, részint belépő-jegyüket megváltották, van szerencsénk e helyen hálás köszönetünket nyilvánítani.

Felülfizettek: Cseley Ágoston Homonna 1 ft, Kelemen Kálmán Homonna 1 ft, Müller Ferenc Szinna 1 ft, Hajdinger Ottó 1 ft, We-

serer Bernát Zboj 1 ft, Gaj János Udva 2 ft, Bihari Emil N. Polena 1 ft, Gojdic János Zuella 1 ft, Schostek János Telepocz 1 ft.

Jegyüket megváltották: Hamorszky Endre Cz.-Hosszmező 2 ft, Haraszty Miklós Tokaj 3 ft, Chira Ágoston Ulics 1 ft, Skirpán Ambrus Papina 1 ft, Haraszty István 2 ft, Petrasovics Miklós O.-Ruszká 2 ftal.

Kelt Z.-Szinnán, 1887. márc. hó 1.

A rendezőség megbízásából
Dr. Marton Dénes,
pénztáros.

Szerkesztőségi posta.

Emlék. Anagrammájáról Szerénke titka maradjon a bírálat.

F. H. Tolcsva. Csak a „nyiltér“-ben foglalhatna helyet, kéziratát egy hétig megőrizzük.

B. zsidányi levelezőknek. Az e.-bényeiek eléje hattak. Vederemo!

Cárizmus a népiskolában. Ha álnevét eldobja s minket személyesen fölkeres bizonyos felvilágosítások megadása végett szívesen „dobra“ ütjük a horrendum auditu dolgot.

Z. G. urnak, Megyaszó. A tiszteletpéldány megindítása iránt intézkedtünk. Fogadja üdvözetünket.

Az izr. iskola javára rendezett jótékonycélu batyubál rendezőségének — S.-Patakon. Névalírást kérünk.

Szem — semmiesetre-sem!

Felelős szerkesztők:

PAYZSOSS ANDOR és HORVÁTH JÓZSEF.

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

H I R D E T M É N Y E K.

FLEISCHER ÉS TÁRSA

3-6 378/1887. szám.

gépgyára és vasöntődéje **KASSÁN** eperjesiut 6-ik szám.

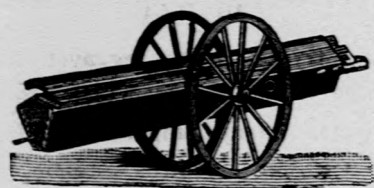
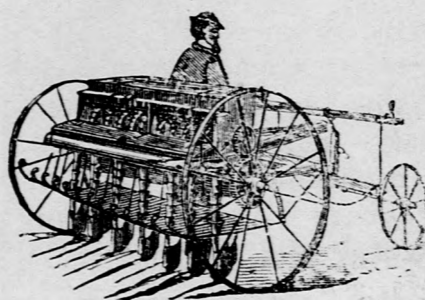
Ajánlunk a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett, könnyű sorvető és szórvavető gépeket, ekéket és boronákat,**

hengereket, lókapákat stb. továbbá

Baker- és magtár-rostákat,

mely gyártmányainknak gépgyárunkban

állandóan jelentékeny készletét tartjuk.

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi és egyéb szivattyukat, olajsajtókat és olajmag-pörkölköket, stb.

Elhasznált gépek, különösen

GŐZMOZGONYOK és GŐZCSÉPLŐK

pontos átigazítását és kijavítását legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

425. sz.
1887.

Hirdetmény.

A nm. m. kir. vallás és közoktatási ministerium az 1886. évi november hó 1-éről 39825. sz. a. kelt rendeletével a hegyi r. kath. templom és szakaszán lévő paplakon teljesítendő helyreállítását 507 ft 41 kr összeg erejéig és a hivek által természetben kiszolgáltató 20 kézi napszámmal engedélyezte.

A fentemlített munkálat foganasításának biztosítása céljából az 1887-ik évi március hó 14-ik napjának d. e. 11 órájára a Zemplén vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munká-

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési ministerium az 1886. évi május hó 19-én kelt 16,184. számú rendeletével a homonnaszinna-baligródi hadmegyei utvonalon lévő 5-ik számú hid újbóli helyreállítását 3679 frt 24 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálat foganasításának biztosítása céljából az 1887. évi március hó 11-ik napjának d. e. 10 órájára a Zemplénmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében, a nagyméltóságú közmunka- és közlekedési ministerium 28915/1886. sz. a. kelt rendeletével másodizben megtartandó zárt írásbeli verseny-tárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Sátoralja-Ujhely, 1887. február 22-én.

A hivatal főnöke:

Hönsch Dezső,

kir. mérnök.

2-2

latok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi az az kerek számban 25 ft bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 1/2 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1887. febr. 26.

A hivatal főnöke:

Hönsch Dezső,

kir. mérnök.

1-

ZÉKÁNY JÓZSEFNÉL Kucsinban u. p. A.-Hrabócz eladó száz darab finom selyem 3-4 éves anya és száz darab ürjúh, összesen 200 darab, vagyis 100 pár 12 forintjával. Az anyajuh fedezve van Vladár Kristóf kosaival; most ellenek márcziusban.

vk. 29. 1887. sz.

Árverési hirdetmény.

Alóirt végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a király-helmechi kir. járásbíróóság 116286. sz. végzése által Grósz Vilmos javára, Kiss János, Kiss Mihály és Tóth Ferenc ellen 280 frt tőke, ennek 1885. december 8-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 47 frt 62 kr perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 567 frtra becsült lovak, szarvasmarhák, dongák, szekér és egyéb álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 531887. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szentmarja községben leendő eszközlésére 1887. évi márczius hó 8-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt K.-Helmechen, 1887. évi február 18-ik napján.

Évva Károly,
bir. kiküldött.

HIRDETÉS.

A „Bécsi biztosító társaság“ és a „Bécsi élet- és járadék biztosító intézet“ alólirott magyarországi fiókgazgatósága által hazánk egyes főbb városaiban már kötvénykiállítási joggal felruházott főügynökségek is felállítottán, tudatjuk, miszerint főügynökiül

Miskolczon: Török Aladár urat,

Debreczenben: Simonffy Sámuel kir. tanácsos urat,
Aradon: Assael A. Ábrahám urat,
Pozsonyban: Mihályi T. E. ipar- és keresk. kamarai elnök urat,
Sopronyban: A soproni építő- s földhitel-bank részv. társulatot,
Temesvárott: Redl testvér urakat,
Nagy-Becskereken: Hirtenstein és Reiner urakat,
Szegeden: Tóth Pál urat

nyertük meg, felkérjük a t. biztosító közönséget, hogy úgy tűz-, jég- és szállítványi, valamint életbiztosítási ajánlataikkal társulatunkhoz, esetleg illetékes főügynökségünkhez fordulni és minden kívánalomnak megfelelő társaságunkat bizalommal felkeresni sziveskedjék.

Fent címzett társulataink, míg egyrészt tekintélyes tőkéjeik által is már teljes biztosítékokat képesek nyújtani az elfogadott kockázatokért, másrészt előnyös díjtételei versenyképessé teszik minden eddig hazánkban működő biztosító-társulattal szemben; mitöbb az életbiztosítási üzletágban oly előnyös kombinációkat vett fel díjtáblázataiba, melyek a biztosító közönség minden várakozásainak megfelelnek.

Társulataink elvül tűzvén ki továbbá, hogy bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére lelkiismeretesen gondot fog fordítani, reméljük, miszerint a t. biztosító közönség egész bizalommal fogja felkeresni ajánlataival társaságainkat, mi pedig igyekezni fogunk az irányunkban tanusított bizalmát mindenkor teljes mértékben kiérdemelni.

Ugyanez alkalommal felkérjük végül a kör- s községi jegyzőket, néptanítókat, iparosokat, kereskedőket, valamint a kisebb birtokos urakat, kik helyben, vagy hazánk tekintélyesebb helyein s községeiben, társulatunktól ügynökséget vállalni hajlandók, hogy ezek elnyerése végett levélileg hozzánk, esetleg fentebb irt főügynökségünkhez fordulni sziveskedjenek.

TISZA LÁSZLÓ,

igazgató.

ÁGOSTON JÓZSEF,

vezértitkár,

A s.-a.-ujhelyi főügynökség vezetése Pollacsek Ignác és Ferencz urakra bízott.

Házeladás.

A Kazinczi utczában egy jó karban lévő és jövedelmező földszintes ház szabad kézből eladó.

Tudakozódhatni e lapok kiadóhivatalában.

Tk. 6136. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schön József s.-a.-ujhelyi lakos végrehajthatónak, Weisz Sámuel végrehajtást szenvedő elleni 47 lrt 25 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a kir.-helmezi kir. járásbíró) területén lévő Szentés községe határában fekvő a szentesi 95. sz. tjkvben A. I. 1-4. és 6. sor s 995. 702. 732. 1436. 1437. s 2037-2040. hr. sz. a. foglalt szántóföld és legelőből Weisz Sámuelt illető fele részre 594 frtban és az ugyanazon tjkvben 768. hr. sz. a. foglalt dézmás szőlőből ugyancsak Weisz Sámuelt illető fele részre 22 frtban aennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanokra az 1887. évi márczius 28.

délelőtti 10 óraker Szentés községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10⁰/₁₀₀-át, v. 59 frt 40 krt, 2 ft 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX.t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi december hó 14-én tartott üléséből.

Rác,

kir. tvszéki jegyző.

Hammersberg Jenő,

kir. tvszéki elnök.

3¹/₂ lóerejű
GŐZMOZGONYOK

fa-, szén- és szalmatüzelésre

a legszilárdabb szerkezetű, könnyen szállítható és új szerkezetű

GŐZCSÉPLŐGÉPEK

szeges dobbal, kettős tisztító művel, árpataklyászolóval és osztályozó hengerrel.

Ár 3150 frt és azon felül.

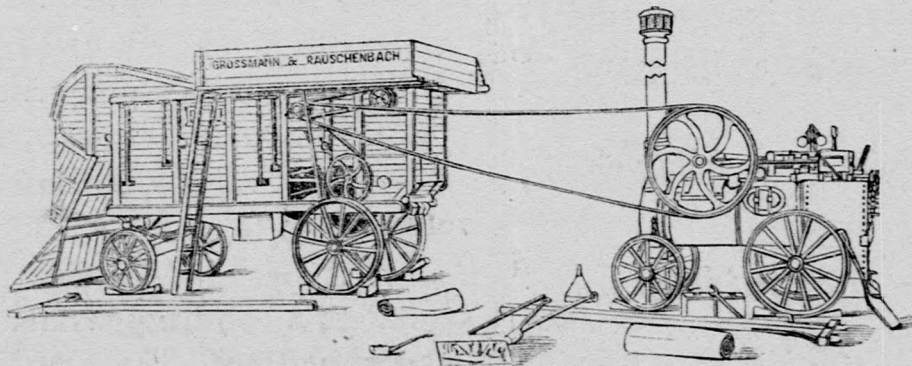
Munkaképesség

10 óra alatt 3000-6000 kéve Jótállás.

Az 1885-iki
BUDAPESTI ÁLTALÁNOS
ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁSON
NAGY DISZOKLEVÉL.

MAGYAR GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK

GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH-TÓL
BUDAPESTEN.

GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH
ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA
külső váci-ut 7. BUDAPEST külső váci-ut 7.

4, 6, 8 lóerejű
gőzcséplő-készletek

verőléces dobbal és vaskerettel, legújabb, legszilárdabb szerkezetű;

ekék, vetőgépek,

ROSTÁK, MALMOK,

morzsológ,

SZECSKA- és RÉPAVÁGÓ,

és mindennemű más

MEZŐGAZDASÁGI
gépek.

Budapestre felránduló vevők kizárólag és egyenesen gyárunkba (5 percnyire az oszt. államasuttól) jönni kéretnek.

